

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. XVI. De septimo Iustitiæ opere, nempe Christi passione & morte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

plerumque minui. Cui enim Deus magna auxilia offert, & res magnas inspirat; si ille vel angustia animi, vel affectu commodioris vite negligat, & eo nomine quod non sint præcepta, nolit consentire diuinæ vocationi; meretur in posterum huiusmodi destitui, & minoribus dumtaxat iuuari: meretur vt Deus non tanta illum cura tueatur, non tantis præueniat excitamentis, non tantis dirigat successibus. hinc multæ tentationes, multæ afflictiones corporales & spirituales, multaque salutis pericula. Vnde magni rerum spiritualium magistri periculosum censent neglectum diuinarum inspirationum, & teporem in progressu spiritus, eoque referunt minas illas Spiritus sancti Apocal. 3. *Quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus: incipiam te euomere ex ore meo.* & illud Psalm. 94. *Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra.* & illud Proverb. 1. *Quia vocaui, & renuistis; extendi manum meam, & non fuit qui respiceret, &c. Ego quoque in interitum vestro ridebo.*

CAPVT XVI.

De septimo Iustitiæ opere, nempe Christi
Passione & morte.

87 SEPTIMO venit iustitiæ diuinæ seueritas in magnitudine precij & satisfactionis quam pro peccato exegit. Nullæ hominum lacrymæ, nulli gemitus, nulla pœnitentia, quantumuis grauis & diuturna, illi satis fuere: nullæ cælestis Curia preces ac supplicationes, etiam si ipsa multorum millium annorum luctus ac pœnitentias (si id fieri potuisset) pro homine subeundas detulisset, aut etiam se totam in sacrificium expiando illius peccato obtulisset. Nihil horum satis illi fuit, nihili hæc omnia æstimauit ad peccatum condonandum: sed miram & omnibus sæculis inauditam, omnibus sapientibus incognitam, omnibus mentibus obstendam satisfactionem exegit, nimirum vt Filius naturam nostram assumeret, & in ea mortem pro nobis pateretur, suoque Sanguine crimen nostrum dilueret. Nulla alia lege nobis condonare statuit, certus æternum irrogare supplicium mortalibus omnibus, ni talis pro eis victimâ caderet, & tale lytrum illis redimendis repræsentaretur. Violauit decretum Regium infimum aulae mancipium, & reum mortis peragitur: supplicat pro illo Regi tota Curia, & omnes regni Ordines, tot Episcopi & venerabiles Prælati; tot Principes,

Vide Anselmum lib. 1. *Cur Deus homo*, cap. 21. & S. Leonem Ser. 1. & 5. de Passione Domini.

G g g   Duces,

Duces, Comites, Nobiles, & illustres viri: nec tamen Rex mouetur, sed perit in sententia mortis, nisi filius vnicus, Regni heres, delicia & gaudium totius Curie, mancipij statim assumat, & mortem pro reo mancipio subeat. Quis ad hanc tam inauditam seueritatem non obstupesceret? quis in manus istius Regis incidere non formidaret? Talem & longè maiorem seueritatem præstitit Deus. In finitè enim amplius est, exigere mortem Filij Dei pro condonando peccato humani generis, quàm exigere mortem filij Regis pro remittendo peccato mancipij. Similiter in finitè amplius est, Filium Dei assumere formam serui, quàm filium Regis demittere sibi ad statum mancipij.

Ostendit itaque Deus in hoc opere infinitam iustitiæ suæ seueritatem, dum tantum & tale lytrum exegit, nec vllò alio quantumuis magno contentus esse voluit. Ostendit simul infinitam charitatis & misericordiæ suæ dulcedinem, quatenus ipsemet, vt nos ab æterno exitio liberaret, hoc ipsum lytrum gratis nobis donauit. Sic enim (ipso Filio testante) *Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam*. Itaque opus nostræ redemptionis simul est infinitæ seueritatis & infinitæ dulcedinis, infinitæ iustitiæ & infinitæ misericordiæ, diuersa nimirum consideratione: in eoque *miser cordia & veritas obuauerunt sibi, iustitia & pax osculat & sunt*. Verùm de hoc opere satis multa diximus Lib. De misericordia.

Ad iustitiam quoque pertinet, quòd non satis esse voluit ad salutem, Christum pro nobis dependisse pretium, & repræsentasse lytrum: sed insuper oporteat illud nobis certo modo applicari, non tantum per fidem, (vt hæretici volunt) sed etiam per Sacramenta, quæ sunt veluti vascula pretium Sanguinis Christi inclusum continentia. Itaque dum hæc suscipimus, efficiuntur illius pretij participes, & propter illud iustificamur. Deinde per bona opera, & mandatorum obseruationem, iuxta illud Saluatoris nostri: *Si vis ad vitam ingredi, serua mandata*. Si post Baptismum in peccatum incidimus, vult nos aggre pœnitentiam, & neri illius in nos ipsos vindices & vltiores: aut certè post hanc vitam gratia sustinere tormenta, vt peccati amaritudinem, saltè ex parte, degustemus. Si omnis pœna pariter cum culpa statim ad primum cordis gemitum remitteretur, nesciremus quantum fellis & veneni mellita peccati superficies intus tegat. Ob eandem causam voluit nos multis miseris corporis, & afflictionibus animi esse subiectos, vt ex modicis

Ioan. 3.

Opus redemptionis est opus infinitæ seueritatis & infinitæ misericordiæ. Psalm. 84.

Matth. 19.

Agenda pœnitentia vltè gustemus peccati amaritudinem.